બનામે ખુદા.

ધી ઓરીજીનલ મુંબઇ નાટક કંપનીને વાસ્તે,

અંગ્રેજી નાટક "લેડી ઓફ લાયન્સ" પરથી

ઉપજાવી કાઢેલો.

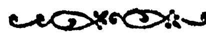
ઉર્દુ જબાનમાં ખેલ નામે

ધૂપ છાંવ

ના ગાયનનો ટુંક શાર.

મુંબઈ.

ધી જ૦ ન૦ પીતીત પારસી ઑરફનેજ કૅપટન પ્રીંટીંગ વર્ક્સ.

સને ૧૯૦૬ સંવત ૧૯૬૨.

કીંમત ત્રન આના.

બનામે ખુદા.

પ્રસ્તાવના.

ઇનસાનનું દીલ મોજશોખને ઘણુંજ ચાહનારું હોય છે. તે હમેંશા જે કોઇ નવી મોજીલી બાબદો જોવા ચાહે છે તેમાંની એક મુખ્ય બાબદ નાટક પણ છે અને તે ખરી વાત છે કેમકે આજકાલ દીનપર દીન નવા નવા નાટકો તરફ તમાશબીન આલમનું જે અસાધારણ ખેંચાણ થવા લાગ્યું છે તે સાબીત કરી આપે છે કે, દીવસભર પેટની વેઠ કરીને થાકેલા જીગરને તાજગી બક્ષવા માટે જે મોજ શોખના અનેક પ્રકારનાં સાધનો છે તેમાં નાટક જેવું સૌથી ઉત્તમ સાધન બીજું એકે નથી.

એવાં એક ખેંચાણકારક સાધન હેઠલ કદરદાન આલમની સેવા કરવાને આ કંપનીએ બીડું ઝડપ્યું છે અને તેની અદના કોશેશ તરીકે આજે કાબેલ ગ્રંથકાર નામદાર "લોર્ડ લીટન"ના મશહુર નાટક "લેડી ઑફ લાયન્સ"પરથી ઉરદુ લેબાસ અને સજધજમાં સણગારેલો નાટક "ધૂપ-છાંવ" શોકીન પ્રજા સન્મુખ રજુ કરવાને આ કંપની નસીબવાન નિવડી છે.

નાટકના મહાન ગુરૂ કવી શેકસપીયરના નાટકો મુંબઇમાં જાણીતી થએલી ઘણીક નાટક કંપનીઓએ રજુ કરવાથી હવે પછી કોઇ નવાજ કર્તાને જાહેર પ્રજા સન્મુખ મેલી, તેની મદદથી શોકીન આલમનો ચાહ મેલવવાનો કસ્દ કરી આ નાટક હાથ ધર્યો છે.

"લેડી ઑફ લાયન્સ" (ધૂપ-છાંવ) અંગ્રેજીમાં સઉથી ઉત્તમ નાટકોમાંનું એક લેખાય છે, અને તેમાં સમાયલી બાબદોમાં રમુજ સાથે નસીયત આમેજ છે એ તો મશહુર છે. તેમજ તેને ઉરદુ લેબાસમાં સજાવવા માટે કંપનીએ જર કે જેહમતની સેહેજ પણ કચાસ રાખી નથી; પણ આ અદના કંપની એ જોખમભર્યું કામ આસાનીથી પાર ઉતારે છે કે નહી; અને પાર ઉતારવા સાથે આલમનો ચાહ મેલવી શકે છે કે નહી તેનો આધાર તો તે કીરતાર તેમજ શોખીન તમાશબીનોની મુનસફીપર છે.

બનામે ખુદા.

ધૂપ–છાંવ.

ખેલનો ટુંક સાર.

બાબ પહેલો.

એશીયા માઇનરની સ્મીર્નો શહેરમાં અશરફખાન નામનો રઇસ રેહતો હતો. તેને માહરૂ નામની એક અતી ખુબસુરત દીકરી હતી. એકપુરી દીકરી ઘણીજ ખુબસુરત હોવાથી માબાપે તેણીને લાડમાં ઉધરાવી ઘણી છગાવી મુકી હતી, એટલુંજ નહીં પણ તેણીનાં મનપર એવા ઘેલા વીચારો ઠસાવ્યા હતા કે તું ઘણી ખુબસુરત હોવાથી કોઈ નવાબ સાથેજ પરણવા લાયક છે.

પરદો પેહલો—માહરૂ બગીચામાં સહેલીયો સાથે ફરતી દેખાય છે. સ્મીર્નો શેહેરનો સૌથી માલદાર રઇસ મહબ્બતખાન—(કે જેણે અગાઉ માહરૂના હાથની ઉમેદવારી કરી હતી), તે એક નોકરના લેબાસમાં દાખલ થઇ પરણવાની દરખાસ્ત પાછી એકવાર રજુ કરે છે. તુચ્છકાર સાથે તેની માંગણીનો ઇનકાર કરી માહરૂ તેને ફજીયત કરે છે. પોતાની થયલી ફજીયતીના બદલામાં મહબ્બતખાન તેણી પર કીનો લેવાનો ઇરાદો કરી ચાલી જાય છે. તેના જવા બાદ તેજ શહેરમાં રહેતો એક ગરીબ બાગબાનનો છોકરો બાંકેખાન, (કે જે માહરૂપર આશક છે અને જેણે જાણ્યું છે કે માહરૂ કોઇ નવાબ સાથે પરણવાનો ફાંકો રાખે છે તેથી તે ગામના રખડેલ છોકરાઓને ભેગા કરી પોતે જુઠમુઠ નવાબ બની પોતાનું દીલ મનાવે છે), તે પણ શાદીનો પેગામ આપી એક છોકરાને મોકલે છે. માહરૂ અને તેની સખીઓ તેને પણ ફજેત કરી મોકલાવે છે.

પરદો બીજો—(લુટારાઓનું જંગલ)—માહરના જુજર પામવા પછી ખુદા વાલીદ શમશીરખાને કોઇ ચંચલ નામે પાહવન ઓરતને

ઘેરમાં લાવવાથી તેણીના પ્રપંચોથી ઘેરબહર થયલો બેહેરામખાન નામે એક શખસ તેજ શહેરની પડોશની જંગલમાં લુટારાનો પેશો કરતો હતો તે બેહેરામખાનની ગુલચેહેર નામે એક બેહેન હતી તેણીના હાથના ઉમેદવાર સારાં ખાન્દાનના બે જુવાનીયા હામીદ અને સફદર સાસરીયામાં જતાં તેજ જંગલમાં આવી લાગતાં હામીદ કેદ પકડાય છે. પણ જ્યારે બેહેરામખાન જાણે છે કે હામીદ તો ભવીશ્યમાં થનારો મારો બનેવી છે ત્યારે સુખરૂપ જગાપર રાખી પોતાની બેહેન સાથે નીકાહ કરાવી આપવાની કબુલાત આપે છે. ઇતેફાક એવો બનેછે કે શમશીરખાન કોઇ કામને સબબે પડોસના ગામડાંમાં ગયલો પોતાને ઘર પાછો ફરતાં જંગલમાં તેજ લુટારાઓનાં હાથમાં કેદ પકડાય છે જ્યારે બીજો ઉમેદવાર સફદર અને નોકર ચાકર તેને ઓળખી ખોટી બુમાબુમ કરી લુટારાઓના હાથમાંથી છોડવે છે અને અરસપરસ ઓલખાણ થતાં ઘેર જવા નીકળે છે પણ જવા અગાઉ લુટારાઓની ટોળીમાંનો એક હબશી લુટારો મુફલીસ તેઓને ભુલાવામાં નાખી શમશીરખાનના મનમાં સફદર લોભી અને કંજુસ છે તેમજ સફદરના મનપર શમશીરખાન દીવાનો છે એમ ઠેસવી દે છે અને તેઓમાં રમુજ કરવા ખાતર તેઓ અગાઉ ઘેર જઇ પહોંચે છે.

પરદો ત્રીજો.—ફજેત થએલો મહબ્બતખાન, માહરૂપર કીનો કેમ લેવો તેનો વિચાર કરતો ઘેર તરફ જતાં રસ્તામાં દીલાવરખાન (કે જે પણ માહરૂના હાથની ઉમેદવારીમાં નિષ્ફળ થયો છે), તે મલે છે. બન્ને અરસપરસ પોતાની હકીકત જણાવે છે. તેટલાં તેજ રસ્તે માહરૂપર આશક થયલો બાગબાનનો છોકરો બાંકેખાન આવી લાગે છે. મહબ્બતખાન અને દીલાવરખાન પોતાની બેઇજ્જતીનો બદલો લેવા માટે તેને ખોટ્ટો નવાબ બનાવી માહરૂ સાથે પરણાવી આપવાનો ઇરાદો કરી બાંકેખાન સાથે નક્કી કરે છે.

પરદો ચોથો.—(શમશીરખાનનું મકાન)-શમશીરખાન સફદર સાથે આવે તે અગાઉ મુફલીસ તેને ઘેર પહોંચી જઈ ફરેબી ચંચલને રમુજને ખાતર ખોટું સમજાવે છે કે ગુલચેહેરનો ઉમેદવાર સફદર તમારી સાથે ફરેબ રચી પોતે નોકર બની નોકરને સફદર બનાવ્યો છે એટલાજ માટે કે ગુલચેહેર અગત પસંદ પડે તો પોતે જાહેર થઇ લગન કરવાં—નહીં તો નહીં-પણ અહીંયાં ચાલાક ચંચલે તો ગુલચહેરના બદલામાં પોતાની

છોકરીને સફદર સાથે લગન કરાવવા માટે તઇયાર કરી હતી, એ મતલબથી કે પોતાની દીકરીને ખાનદાની વર મળે—તેણીએ જ્યારે આવું જાણ્યું ત્યારે તે મુજબ વર્તવાનું કબુલ કીધું—શમશીરખાન સાથે સફદર આવતાં શમશીરખાનને સફદર તે નોકર છે એમ જણાવી તેને નોકર તરીકે વર્તાવે છે જ્યારે તેનો નોકર ચક્કર આવી લાગતાં તેને શેઠ જાણી ખાતીરદારી કરે છે. પણ એ દરમ્યાન મુફલીસ જાણી લે છે કે એ ચંચલ ને દઔલત તે કોઇજ નહીં પણ રમજુ નામે ડાકુની નાસી ગએલી બરી અને છોકરી છે.

પરદો પાંચમો—મહબ્બતખાન અને દીલાવરખાન બાગખાન બાંકેખાનને ખોટો નવાબ બનાવી માહરૂ સાથે પરણાવી આપે છે.

બાબ પહેલા ખતમ.

બાબ બીજો.

પરદો પેહેલ્લો—(શમશીરખાનનું મકાન)—લુચ્ચો મુફલીસ છુપીથી શમશીરખાનના ઘેરમાં રમજુને દાખલ કરી તેને પોતાની બઇરી-પર કીનો લેવા માટે ઉસકેરે છે, પણ તે દરમીયાન બધી બાબદ જાણી લેવા માટે ચોરી છુપીથી પોતાના બાપના ઘેરમાં દાખલ થયલો બેહેરામ-ખાન તેને અટકાવી ત્યાંથી બહાર કાઢે છે.

પરદો બીજો—(શમશીરખાનનું મકાન)—લગન કરવા માટે આ-વેલા સફદરને દીલરૂબા નામની છોકરીને મોહડેથી માલમ પડે છે કે આ ઘેરમાં બધાં એમજ સમજે છે કે સદદર તે ખરો સફદર નથી પણ નોકર છે. એમ જ્યારે સફદર જાણે છે ત્યારે પોતાના અપમાનના બદલામાં પોતાના નોકરને પોતાનો લેબાસ પેહેરાવી ચંચલની દીકરી દઔલતને પરણાવવાની બાજી રચેછે.

પરદો ત્રીજો—માહરૂ તથા બાંકેખાનનું સરઘસ ઝુંપડી તરફ જાય છે.

પરદો ચોથો—રચેલી બાજી મુજબ ચક્કર નોકરપરથી શેઠ બની સફદરપર જુઠો દમ કસે છે.

પરદો પાંચમો—ઝુંપડીમાં માહરૂ તથા બાંકેખાનનો ખુલાસો—બાંકેની સાચ્ચી મહબ્બત તરફ માહરૂનું ઢળી જવું.

પરદો છઠો—સફદર ચકકર વીગેરે બધાનો ખુલાસો અને શાદીનો હીંગામ.

પરદો સાતમો—બાંકેખાન કોઇ નવાબ નથી અને એક ગરીબ બાગબાનનો છોકરો છે એમ જ્યારે માહરના માબાપ જાણે છે ત્યારે માહરને લેવા માટે ઝુંપડીમાં આવે છે. બાંકેખાન માહરનો હવાલે આપી પશેમાન થઇ બાહરગામ ચાલી જાય છે.

બાબ દુસરા ખતમ.

બાબ ત્રીજો.

પરદો પેહેલ્લો—બે વરસના અરસા પછી બાગબાન બાંકેખાંન ફોજનો સીપાહસાલાર તરીકે દેખાય છે અને નોકર ચકકર તેનો એડીકાંગ દેખાય છે. માહર જ્યાં રહે છે તેજ શેહેરની પડોસમાં છાવણી નાખેલી હોવાથી ચકરને માહરને ઘેર ખબર કાઢવા મોકલે છે.

પરદો બીજો—જેવું ઝાડ તેવું ફલ, તે મુજબ ચંચલની છોકરી દઓલત ખરાબ ચાલની નીકળે છે અને સીફતથી પોતાના વરની હાજરીમાંજ પોતાના આશકોને ઘેરમાંથી બાહર કાઢે છે.

પરદો ત્રીજો—માહરના માબાપ કર્જદાર હાલતમાં આવી પડવાથી તે કરજ અદા કરવાને બહાને મહબ્બતખાન મહાર સાથે પરણવા માંગે છે. ફકત માબાપને બચાવવા ખાતર માહર નાચારીથી મહબ્બતખાન સાથે પરણવા માટે કબુલ કરે છે પણ પોતાના દીલમાં એમ વીચાર કરે છે કે, મા બાપના છુટકારા બાદ ઝહેર ખાઇ આપઘાત કરી પોતાના વર બાંકેખાન તરફ સાચ્ચી નીવડે છે.

પરદો ચોથો—ચકરને મોહડેથી બાંકેખાનને માહરનાં લગનની ખબર મલતાં માહરને છોડવવા બાંકેખાન જાય છે.

પરદો પાંચમો—બદનો અંજામ બદ, તેમ દઓલતની બદ ચાલ પુલીસ પકડી પાડી બેહોરમત કરી તેને હાંકી કાઢે છે.

પરદો છઠો—લગનમાં વધન—મહબ્બતખાંન તથા માહરનાં લગન દરમીયાન બાંકેખાન આવી માહરને બચાવી ખુશી ખુશાલી સાથે ફરીથી પરણે છે.

બનામે ખુદા.

ગાના—૧.

દાવર તેરા નામ રટત હમ નીત કરે તોરી આસ સમરે
સગરા જગત તોરા બન્દા હએગા બારીતાઅલા
મલક ફલક માને તોરી બતીયાં હાં-કાદીર કુદરતવાલા
કરતાર તુ હએ આલા, સબસે ગ્યાની તુ લાસાની-બશર શજર
હજર સગર ધ્યાનમે તેરે હએ જાનસે તોહે પુજે સબી હમ.

૨.

રાજાકે ઘરમે શાહી નગરમે જીયરા લગત દીલબરમે
રાજ સાજ મીલે ગુલશન હાં ખીલે જાનકી નજરમે,

૩.

વાહરે વા વાહરે વાહ વાહ કુન્જીતાલા બેચનવાલા
સુપ્ર ધાગા બેચ તુ જા મુંહ કર કાલા યાંસે તુજા
યહાં તો સએકડોં તુજસે ગુલામ આતે હંએ
પયામ શાદીકા હર સુબ્હ શામ લાને હંએ
મગર મુરાદ વોહ કબ અપને દીલકી પાતે હંએ
યુંહી જલીલ હો નાકામ યાંસે જાતે હંએ.

૪.

જા, હરકારે જા, ઘસીયારે જા, હાં ભટીયારે જા, નાકારે જા,
કાન તેરે તોડુંગી મત ઘુંસે મુકકે લાત મારં દાંત તોડું તેરે
બેહયા જા—હાં નીડર નીડર તુ ફીર ઇધર
કર ગુજર ન શર્મ કર લે નીકલ બે ચલજા
મય છોડો છોડો મઇયાં મએ. મુવા મોરી દઇયાં
મય પડું તોરે પઇયાં હાં હાં મોરી ખુવા
તુ ધોબીકા કુત્તા ન ઘર ન ઘાટકા બેહયા નકટે હય નફર
એક દો તીન ચાર પાંચ છે સાત ક્યું ઔર લેગા નાના ખુવા

નીકલ નીકલ મચલ નચલ સંભલ સંભલ છલબલ તજકર
મુઝ્‌ ચલ નીકલ નીકલ જા.

૫.

પુતલા બલાકા હું બના ચલતા પુરજા હું મએ વલ્લાહ
ક્યા ઝાંસા મેરા આલા હએ વાહવા
મએ સોનેકી ચીડીયાકા ફાંસુ ગલા
એજી ફન્દા હએ બન્દેકા દામે બલા
·જએસેસે બન જાઉં તપસા
ધોકેસે જીત લાઉં પયસા
કોઇ હોવે અએસા વએસા
લુચ્ચા પાજી શોહદા જએસા
ફાંસુ ઉસકો બાતમે ઓ ઘાતમે.

૬.

બન કર કાલ લું ફીલહાલ-બદલા બખ્શું જીલ્લત
કીબ્રો નખવત અબરૂ ઇજ્જત કરદું મય પામાલ
પલક ઝપકત આફત ઢાઉં.
આનકી આનમે બીઘન લાઉં
નીડર બનકર ધુમ મચાઉં
કરદું ખસ્તા હાલ.

૭.

સંવરીયાસે જીયરા લગાએ મયતો હારી
બેકરારીસે હય દમ લેનાબી દુશ્વાર મુઝે
ચએન દેતીહી નહી હસરતે દીદાર મુઝે
લાગી લાગી સવંરીયા નજરીયાં કટરીયાં.

૮.

ગમ ન પાલ રંજ ટાલ છોડ઼ દે ખીયાલ
આન મીલેગા વોહ પ્યારા તેરા દીલારા
જો હએ નીયારા સબસે જીગર જાન
વોહ.ગુલ હએ ઔર મએ બુલબુલે સીનાફીગાર હું
ઉહ શમઆપર નીસાર મએ પરવાના વાર હું
માનો અય જાના કહેના મેરા માનો.

૯.

દીલ પીયાને છીના આંખ મારકે
ન હજારોંમે હોગા યું રંગીલા
અયસેકો ચાહું કએસે ન ખ્યાહું
બાંકી અદા હએ નયા જોબના
મોરે નએનોમે હએ બસા પ્યારા દીલદાર
જીયા વાપે નીસાર, કરૂં અયસેકો પ્યાર
તનમન ઇસપે વારૂં

૧૦.

એરી ચંપી બનાએં દામાદકી થકન મીટાએંદે
હાંરે નવલ્લાકી થકન મીટાએંદે
જાએં વારી દુલેપે સઓજાનસે
ગરમા ગરમ ચંપી બનાઓ
જાવો બેવકુફો મોહેપે ના કુદો ચંપી ચુલેમે ઝોકો.

૧૧.

નાગ હું મયે જહેરી કાલા ડંસકર લું મએ જાન
ખુદસર મુજપર પત્થર ફેંકે કીસ કલબલપર આન
દુશ્મન બનકર લું મએ બદલા મુજસે જો બદલે
હું વોહ અજદર મેરા કાટા પાની ન માંગે
બીછ્ધુ બનકર લું મએ કીના
કર દું મુશ્કીલ ઉસકા જીના.
જાન હીલા દું આગ લગા દું બટટી હો સીના

૧૨.

છીન લીયા પીયાને જીયા કીની ખાર
જાદુ ડારા બાલા મારા પ્યારો ઉલ્લફતકા મોરે જીગરવાકે પર
વાહવા રંગ રસીયા અલબેલે મય તોપે નીસાર
જાની જાના મોહે જાના જાનીયોરે
એ સાંવરીયા મય તોપે નીસાર.
તુહી મેરા જીન્દગીકા યાર.

૧૩.

શાદીકા એહ વકત હએ બની બને હંએ શાદ
સબ સખીયાં હમ નાચકે ગાએં મુબારકબાદ
દુલા દુલહન હએ પ્યારી પીયરવા જાન
મીલે દોનો એહ જાનો જીગરવા જાન.
ફુલા ગુલજાર દીખાએ પ્યારા જોબના
ગુલે શાદી આબાદી આઝાદી ખીલા
નાચો ગાઓ સહેલીયાં ગુંધયાં.
ચલન ફબન ચમન બદન હએ મનમોહન શાદમાન
આન હએ દીલજાન હએ ક્યા શાન હએ સુલતાન હએ.

બાબ પહેલા ખત્મ.

૧૪.

ન જીન્દગીમે કભી હો ફુરકત તુમહારી હમસે હમારી તુમસે
બને ન મરકેભી દુર તુરબત તુમહારી હમસે હમારી તુમસે
ઇધર હએ અરમાને દીદ બેહદ ઉધર હએ શૌકે વીસાલ અફઝુ
માટેગી કીસ દીન એહ દીલકી હસરત તુમહારી હમસે હમારી તુમસે
ન જપ્ત તુમસે હુઇ મહબ્બત ન હમસે ઉલફત છીપી જહાંમે
હુઇ જમાનેમે ખુબ શોહરત તુમહારી હમસે હમારી તુમસે

૧૫.

બુલબુલે ગુલશન કબ જાગકે સાથ ડોલે બતાયન બોલે
ચાકરસે ચાતરકો બતીયાં સોહાએ નહી
મએ હું બારી નારીરે.
ટહલ કરનવાલે પનીયા ભરનવાલે કરત કરમ બટીયારેકે
હાંડી પ્યાલે ધોનેવાલે
કાહેકો રોકત અરે મોહે જીયામે કયા હએ જાના.

૧૬.

હાં હાં હાં હાં મચલો ન ઇતના
સંભલો સંભલો જરી કરલો ધ્યાન

કુછ લાજ શર્મ નહી તુમેહ છલબલ કરોના
જો મુંહ લગાઇ તો લેનેકો બોસે જીયામે લલચાએ
ક્યા રસવા કરાઓગે.

૧૭.

બહાદરી જાના ક્યા તુને ઓ સઇયાદ
મુજસી બેપર ચીડીયાકો જબહ કરનેમે
જુલ્મગાર પુર જફા પુર .ગા હુએ તુ બડા નાસજા.
જાહીરમે દીખલા દીયા પરહેજગારો બા ઇમાન
બાતીનમે હુએ તુ પુરા શએતાનોકા શએતાન અલઅમાન
દેખી તેરી કારસાઝી જાલસાઝી બેહયા વાહરે મુઝી વાહ.

૧૮.

સંસારવામે કોઈ રે બતલાવો કહીં સુખીયાજી
રાજાભી દુખીયા ઔર પરજાભી દુખીયાજી
દુખીયા જગતમે જુવાનીયા નર નારીયાજી
જુઠી ઉમ્મીદમે એહ જકડા હુએ જીવડાજી
ટુટી ઉમ્મીદતો ફીર સહેતા હુએ ખુવારીયાજી.

૧૯.

ગુલોજાર ખુશગવાર હુએ બહાર યાર
મીલે બીછડે ખીલે ગુન્ચે
યારગાર જાનીસાર રાજદાર યાર
મીલે બીછડે ખીલે ગુન્ચે
શાદમાન શાદમાન .હુએ જહાંન સારા
આસમાન, મેહેરબાન હમપે હરજમાન
ગુલસીતાન હુએ મકાન આલીશાન.
દીલમીલે દીલોજાન રહે શાદમાન શાદમાન.

૨૦.

। જારે જા હટ બાતેં એહ હોતીકો સોતીકો સમઝા ફુસલા જા તુ
અઇયારી બદકારી નહીં ચલે યહાં તેરી સારી
રોટીકા ટુકડા નહીં મીલેગા કુત્તે ક્યું ભાં ભાં કરેગા
નાહક મુજસે કર ન રાર જાજા તુ ચલ ગંવાર

૨૧.

છોડું ન તુજકો જીદકી નારી અબતો મેરે પંજેસે કબી.
સીતમ મચાઉંગા તુજપે ઔર ગુજારૂંગા.
દુર હટ નટ ખટ મુજી બેઇમાન શએતાન.
એહ તુફાન નાહક ન મચા.
દુખીયાકો ન સતા જલા.
માન લે બતીયા.
છાંડ એ ધતીયા.
બન બની.

૨૨.

અરજ મોરી માનો મેરે સરતાજ–અરજ હમરી
પ્યારા એહ મેરા ભોલા બાલા હએગા
મએ વાર દી જાં ઇસપે
મોપે એહ હએ નીસાર યાપે હું બલહાર
અરપન કીનો પીયાર
લગનસે મેરા યાર કયસા કુસુરવાર
બખશો ખતા હમરી સરકાર.

બાબ દુસરા ખત્મ.

૨૩.

યારપે જુબના લુટાના હોગા
દેખેગા યારકો જો પ્યારી નજરસે
તીરે ગમકા નીશાના હોગા.

૨૪.

દરવાજા ખોલો હાં ઝટપટ કયું દેરી કએસી હએ ખટપટ
ખોલો જલદી દરકા પટ વર્ને તોડુંગા ચૌખટ
ચલ જા જા યાંસે ઓ નટખટ કર ચૌપાટીકી સએર પલટ
કયું તુ કરતા હએ ઝંઝટ ઘરકે અન્દર હએ અટસટ

[illegible] મેરે અલ્લાહ બચાતા હુએ હલ્લા
[illegible]નેગા મહલ્લા કહૂં કયા બતાવ
કએસે . છીપાઉં કહાંજી બચાઉં
ઈશ્વર ભાગ જાઉં બતાવ
અબ કયા કરોગે બચ્ચા કએસે હંસેહો અચ્છા
બયઠા હું મએ ભી ગુરમા ડરબેમે બનકે મુરગા.

૨૫.

હમને કુછ દહેરકો સમઝાયા મગર કુછભી નહી
[illegible] ગોયા શબકો સહર કુછભી નહી
અય ફલક તીરે સીતમ કીસપે તુ બરસાએગા અબ
મેરે સીનેમે તો દીલ હુએ ન જીગર કુછભી નહી
જાહેરી હુસ્નપે દુનીયાકે ન જા અય ગારીબ
ગૌરસે દેખ હકીકતમે હુનર કુછભી નહી.

૨૬.

પીતમ હમકો છાંડકે બસે કહાં તુમ જાએ
અબતો મનમાં બસ ગય મરૂંગી મએ બીસખાએ
એરી સખી જીયા ન કલપાવો દરશન દેંગે પીયરવા
ઉનબીન મએ તરપત હું કલ ન પડે કએસે કરૂં
હાં હાં ધરો ધીર સજની એરી સજની
કલ ન પરે જીયાકો પીઉ બીના અબ
હાય હાય બીરહાકી બીથા
જરાવત જીઆ કુહકાવત હીયા કાહે કરૂં.

૨૭.

જાને જાકે પાસ જાઉંગા વહાં નેહાં
જાના જાના જાન હુએ જહાં
બરસ બરસ તરસ તરસ રહા ફુરકતમે દીલ
અયં ઇન્હલીબ આબ ચમનમે ગુલસે ચલકે મીલ.

૨૮

પ્યારે તોરે આનો બાનપર ફીદા જાન હએવાલા
ગોરે ગાલોંપે હુએ દીલ હાલા

મતવાલા તુ હુએ ગુમેલાલા
તેરા જોબન હુએ જાની નીસાલા
જરા બોલા તો દેદે દુબાલા
અરરરર અરરરર બસકર બસકર
છટ છટ નટખટ બદ ફાસલત

૨૯

મોરી આલી ધીરજ ધરો ન ગમ કરો મનાઓ ખુશીયાં
બોલે બાલે દીલકો કુઢ઼ારો જીયા કુમલાઓ
ક્યું સજની કાહે ટીન
પીયા બીન સખી જીયા [illegible] જરે
ચયન પરે ન મોહેકો જાન
માન તુ જા હે સખી માન જા
છાંડ એહ ગમકા ફસાના જી કુમલાના
જીયા જલાના તજ ન બન નાદાન
સબ બનકે નીડર ઉઠી બોલ
પીયા મીલેંગે પીયા હે સખીરી
જાવો સતાવો ન બનો નાદાન.

૩૦

લે જાઇયો પીયાકે પાસ મોરા સંદેસવા
તુમસે છુટત હું મએ
પીઆ હાએ જાન વારૂં
તુમ ઇસ જગમે મીલ ન સક્તા હો
તો ઉસ ભવન મીલો આએ.

૩૧

આહે સંવરીયા છાન્ડ મન્દરીયા ફેરે નજરીયાં
હુવા જીના મહાલ હમરા
છાંડ મોહે જબ વહાંસે સીધારે બાપકે ઘરમે આન પડી
દામે સીતમમે હાએ ફંસી તો મરના બસ ઠાના.